

BISERIC'A si SCOL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana: Duminec'a.

Pretulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl. — cr.
 „ „ „ 1/2 anu . . . 2 „ 50 „
 Pentru Romani'a si strainetate pe anu . . . 7 „ —
 „ „ „ 1/2 „ . . . 3 „ 50 „

Pretulu insertiunilor:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienn
 cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondintiele se se adreseze Redactiune
 dela „BISERIC'A si SCOL'A“ in Aradu, la
 institutul pedagogic-teologicu, éra banii la
 secretariatulu consistoriului romanu ortodoxu
 din Aradu.

Invitare de prenumeratiune

Biserica si Scol'a.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Cu 1 Ianuariu 1878. „Biserica si Scol'a“ intra
 in alu doilea unu alu esistintiei sale.

Rugamu dara pre toti, cari dorescu se prenu-
 mere, acésta foia in viitoriu, se grabésca cu insi-
 nuarea abonamintelor, pentru ca se ne scimn orienta
 in privintia esemplarielor de tiparitu.

Conditunile de prenumeratiune remanu totu celea
 din fruntea foiei, adeca:

Pentru Austro-Ungaria 5 fl. v. a. la anu; 2 fl.
 50 cr. pe diumetate anu.

Pentru Romania 7 fl. v. a. la anu; 3 fl. 50
 cr. v' a. pe diumetate anu.

Totodata rugamu pre dd. abonenti se noteze
 legibilu adresele, post'a ultima si locuintia.

Banii de prenumeratiune se se trimita la secre-
 tariatulu consistoriului din Aradu. prin asemnatiuni
 postale.

Redactiunea.

Tractatu despre omu.

Nu arareori putemu audi in sfere mai anguste
 ori mai late vorbiudu-se despre fiintia omului. Cine
 e omulu si ce felu de fiintia e densulu?

Mult timpu s'a invetiatu numai trei regnuri (im-
 peratii) a fiintieloru, precum: regnulu mineraleloru,
 a plantelor si a animaleloru. La cestu din urma
 apartienea si omulu, dar pentru distinctiunea lui de
 animale s'a disu, ca omulu e animalu cu minte
 (animal rationale) animalu religiosu. Cu tote
 aceste note elu remase inca totu in regnulu anima-
 leloru.

Principiulu supremu care in totdeauna a servitu
 de norma in classarea fiintieloru, este principiulu ca

fiintiele se se classeze nu dupa notele lor comune,
 ci dupa celea caracteristice. In vederea acestui
 principiu, care deosebesce pe animalu de planta,
 si dupa care nu se póte dice ca animalulu e planta
 mobila, si plant'a animalu inradacinatu, astadi nu
 mai putem dice, ca omulu e animalu rationalu, cu
 atatu mai pucinu animalu religiosu, si pentru aceea
 s'a statoritu pentru densulu regnulu alu patruelea,
 regnulu ómeniloru.

Acést'a e desvolta in modu scientificu celebrulu
 eruditulu alu timpului nostru, Quatre fages, in opulu
 seu: „Unitatea genului ómenescu.“ Elu premitiendu
 ca nu voiesce se fia nici metafisicu, nici filosofu ci
 remane simplu naturalistu, arata, ca omulu nu e
 ramu din imperati'a animaleloru seu speci'a cutarui
 genu, dupa care se fia incuscritu cu moimele, ci elu
 se deosebesce de animale, intocmai precum se deose-
 besce animalulu de planta si plant'a de animalu, cu
 unu cuventu, omulu forméza unu regnu nou, regnulu
 ómeniloru; si ca acésta clasa are unu caracteru si
 note atatu de marcante ca si celea trei clase primi-
 tive inferiore.

Dara sciti care e caracteristic'a eschisiva, prin
 care ne deschilnimu de animale completaminte, si pe
 care adaverat'a sciintia, sciintia speculativa o pune de
 temuiulu imperatiei seu regnului nostru? Acést'a este
 facultatea religiósá, seu religiositatea. Quatrefages a devenitu la acestu rationamentu numai
 dupa ce esaminase tote fenomenele, care deose-
 bescu pe omu de animale, si dupa ce altulu nu poté
 face. Elu se intréba, nu cumva in organismu seu in
 functiunea organeloru se fia atari fenomene? Ana-
 tomi'a si fisiologi'a in sa au descoperitu o asemenare
 de aprópe intre omu si animalele sugatóre, deosebi
 intre organismulu anatomicu alu moimeloru. Alti na-
 turalisti, continua Quatrefages, au cercatu se justifice
 parerea poetului Ovidiu, sustienendu ca statur'a dré-
 pta si os sublime se fia not'a caracteristica esteri-
 ora in imperati'a omului. Insa si unele animale po-
 siedu acésta insusire, si e fórte ne esentiala. Moimele
 ce sémena cu omulu atunci ar fi in realitate adevé-

rati intermediatori între omu și celelalte animale; deosebirea în omu ar fi cu unu gradu mai mare dar ea nu ar fi esențială.

Său dăra în facultățile spirituale aflăm caracteristică proprie neamului omenesc? Nu avem intențiunea să asemănăm facultățile omului, atât de multu dezvoltatu spiritualmente, cu facultățile intelectuale atât de inferioare încă și la celea mai dezvoltate animale. Departarea între aceste și omu, este foarte mare, încâtu trebuie să recunoștemu diferența esențială. Insa mai multu nu trebuie să opinăm astfelu, dice Quatrefages. În adevăru nu putemu ignora că animalulu, abstragându de la instinctulu naturalu, elu simte, voiesce, și-aduce aminte, judecă, încâtu precisiunea judecării sale, adeseori ne umple de mirare, pe candu deodată erorile ce le-a comis dovedesc, că judecățile sale nu sunt rezultatulu casualității orbe.

Ceea ce privește graiulu său facultățile de a vorbi, adevăratu, acestă se află numai la omu, însă și celea două clase de animale au glasul său voce. Ele totmai ca și noi sunt capabile a da tonu, care deservește pentru exprimarea deosebitelor impresiuni și idei, și pe care nu numai animalele de același soi, ci și omulu încă le poate înțeleghe. Foră multă bataie de capu semnăm glasulu de mania, amoru, bucuria, glasulu provocatoriu și de alarma ce-lu dau animalele candu le împingă vre-unu periculu. Acestă limbă cu adevăratu e foarte primitivă, dară e deajunsu pentru ca aceste ființe să-și exprime trebuințele lor, și în urmă, nu se deosebește de limbă omului nici în privința mecanismulu de pronunțare, nici în scopu, nici în rezultatu. Și aci aflăm progresu și perfecțiunere infinită la omu, dar nici acestă nu e ceva nou esențialmente.

În sfârșitu inimă sașia numite facultățile simțirei, acestea se manifestă și la animale ca și la omu. Animalulu iubesc, ureșce. Știmu căta afecțiune și îngrijire arată unele animale pentru fetele lor și erasi căta antipathia vedem la altele manifestându-se în luptele lor pe mărte și viața la totă ocaziunea; știmu cum se potu dezvoltă în animalu facultățile prin instruire, după carea la animalele domestice potem afla calități individuale asemenea cu ale omului; ba putem dice, caracterulu lor apropiat foarte tare pre animale de omu. Așadar unde se aflăm notă prin care omulu se distinge de animale formându o imperație de sine statătoare, și carea lipsesc cu deseversire animalelor? Quatrefages, ca naturalist, examinându însușirile organice, fiziologice și intelectuale, trece la însușirile morale, și aci contemplăm două fapte, unulu e conceptulu abstractu alu bunulu moralu și alu reulu. Acestă e propriaminte tipulu primordialu a imperației omului care nu-lu potem afla la animale. Alu doilea e credința în alta lume deosebită de lumea în care viațuim, credem în existența unei ființe supreme, în viața viitoare, cu alte cuvinte: avem conceptulu despre Dumnezeu și viața viitoare, și acestă e alu doilea tipu alu imperației omului, care lu-

numim cu unu cuvintu religiozitate. Celu doilea lipsesc cu deseversire animalelor, pe celu dăntău are pucine urme și la animale, și animalele dau semne de pucina moralitată nici despre unu animalu nu se poate dovedi că facultățile religioase nici macar la aparință. Moralitatea omului numai prin religiozitate pră unu caracteru oșebitu de a animalelor; fac intelectuale în câțva o pasiedu și animalele, în religiozitate la ele nici umbră nu gasim. „Nă ființa vietuită, aforă de omu, dice Ciceron se cunoscă pre Dumnezeu; era între oameni și nici o națiune atât de sălbatică și barbară, și nă fi în claru că ce Dumnezeu se adoră, se nă că este Dumnezeu.“ Totmai pentru acestă omulu poate numi animalu ci elu constituie o imperație înaltă.

Tipulu fiacarei ființe este acela prin care se distinge de ființele de rangulu inferioru. Ani nu e plantă, de și are corp organicu, pentru corpulu viu pe care lu-vivifică sufletulu. Omulu animalu, pentru că după definițiunea lui Platon e spiritulu cu corpulu. Așadar sufletulu în omu în preponderanță, servindu-i corpulu numai de mentu, pe candu la animale sufletulu servește ștrumentulu corpulu. Foră indoială în omu aflăm animalicu, dar acestă nu-lu face animalu; pre în animalu se află ceva din plantă foră ca se-lu prefacă în plantă. Sensualismulu, care besce pre animalu de plantă, nu e tipu așia mare ca religiunea prin care omulu se deosebește de animale. Sunt ființe cari din punctu de vedere așualității aparțin și la regnulu animalelor alu plantelor, astfelu stau între două regnuri cum și altele erasi care aparțin la regnulu lor și mineralelor totodată. Insa în respectu religiunii nu există nici o ființă, care se ocupă între omu și animale. Religiunea este proprietatea siva a omului, ea formăza unu golu imensu omu și natură vizibilă, ea unescă pre omu cu invisibilă, și în fața cu această lume ea lu-adeveru nobilu și maretu. Dăra am potă de omulu e animalu rationalu, însă nici odată nu temu dice animalu religiosu. Este o diferență sală între aceste două cuvinte și totmai pentru că religiosu, noi nu-lu putem numi animalu, ci care formăza imperația deosebită, adică omu.

„Natură omenescă cunoscă pre Dumnezeu Bossuet, și prin acestu singuru cuvintu întră finitu pe animale; pentru că cine se fia atât de bunu ca se afirme cumă animalele au macar de micu presimțiu despre ființa șupremă, creă tuturor ființelor, său că cunoscerea acestor nu formăza diferența cea mai acută între ele și Cătu se departăza omulu prin acestă de natură, an lor cu atât mai tare apropiat de natură a angerilor. șioratu-lă pre densulu cu pucinu ore cătu angerii; cu onore și cu măriri lă ai natu, și lă facutu domnu prește lucr

aniloru tale", dice Psalmistulu Davidu. Micsio-
 elu datu-l'ai, acésta spresiune caracterisatóre, arata cá omulu
 pe cu-si are originea pe pamentu si cá mai potrivit se
 , penóte numi angeru micsioratu decátu animalu fia cátu
 tate, e tare desvoltatu. Asia dara insusirea propria omului
 cá ar, facultatea religiósá séu rétigiositatea, prin care elu
 a. As destinge completaminte de animale si forméza
 primperati'a ómeniloru. C..... P.

Romanii din Dobrogea.

X. Scótele romane din Tulcea, si alte 20 in Dobrogea,

Dupa ce siediui o luna de dile in monastirea Coco-
 lu, unde gasii cea mai buna comoditate si tóte inlesni-
 e de a putea face o scóla romanésca intrensa pentru po-
 natiunea cea multa de romani ce locuesce prin satele cele
 a prejurulu acelei monastiri, si pe unde nu este nici o
 óla; si dupa ce tóte incercarile mele pentru a putea cas-
 á invoierea calugariloru la acestu lucru bunu si de toti
 ritu, tóta ostene'l'a dicu mi-a fostu zadarnica, cá ei scóla
 monastire nu primescu de locu; cáci la ómenii ignoranti
 ulu ireu naraviti, státulu pentru luminarea in folosulu lor,
 o omól'a, nu numai cá n'are nici unu pretiu, dar inca si idei'a
 estui lucru este reu simtita si persecutata. Asia dar, din
 onastirea Cocosiulu plecai la Tulcea, ne fiindu, departe
 aici. La Tulcea ajunsu, gasii unu orasiu fórte frumusu
 sco de regulatu, unde omulu póte aflá tóte trebuintiosele, ca si
 lamu Galati. Locuitorii din Tulcea sunt: bulgari, greci, turci,
 precu manii, rusi, nemti, evrei si unguri, dar bulgarii sunt cei
 ai multi, póte 1000 familii. Cercetandu eu orasiulu, mer-
 ca at la biseric'a bulgarésca, care e mare, frumósá, dar ce
 are de mai frumosu, langa biserica, erá o scóla publicá mare,
 marcá mósá, clasele primari de baeti si de fete, si patru de
 ce de mnasiu. De aici mersei la biseric'a grecésca, care éra si
 e alu mare si frumósá, dar scól'a cea mare pentru baeti si
 e o impodoba si mai multu. Asemenea tóte nationalita-
 e si-aveau scól'a pe langa biseric'a lor, rusii, nemtii,
 iuri; itolicii si luteranii), si evreii au vr'o doue. In urma mer-
 u pl si la biseric'a romanésca, Sf. Nicolae, biserica noua,
 ectulu-mai frumósá din tóte bisericile, nu numai din Tulcea,
 cupe f in tóta Dobrogea si Bulgaria, ar face fatia chiar si in
 teea es curesci; me bucurai, gasindu asia biserica frumósá ro-
 néscá in Tulcea, dar me intristaiu din sufletu, potu dice,
 usu i rusinai, vedindu cá scóla langa densa n'au ca si alte
 cu luuni. Intrebaui pe preoti, si de alti notabili romani, cá
 lu-facétruce n'au scóla, mi-respunsera cá n'au cu ce platí pe
 , die etiatoriu, de si numerulu locuitoriloru romani in Tulcea
 nu-i de 450 familii, a caroru copii mergandu la bulgari unde
 ntia étiá nu mai bulgaresce, si cu vreme si ei se diceau cá-su
 a omu a avé scól'a lor, cresceau ca vitele, nimica, nici carte,
 ci fia vr'un mestesiugu invetiandu, si devenindu mari nu sunt
 i de nimica, ajungu nu mai servi, ordinari altora, si
 ieu, st'a nu mai din cauza cá n'au invetiatu pucina carte se
 ntroce sca si se insemneze ce-va cu condeiulu.

Acésta trista stare a romaniloru din Tulcea, ca-
 tu del'a Dobrogei, vedindu, me pusei cu tóte puterile
 acar danga cei mai alesi ai natiunei, si multu consiliindu-i
 reator la, ca tóta lumea; cu multa greutate, dicu, abia i
 tei fiu induplicá se-si faca scóla, dar si acést'a, nu
 si ne dupa ce mai antai le promiseiu, cá eu insumi voiú
 aniprofesorulu lor, si inca de o cam data, gratis, fara
 ru. ita, fiind-cá ei dicu cá n'au fondu de unde se póta platí
 e ce ulu salariu profesorulu. Eu de si in positiune destulu
 aii critica, dar in sperantia cá lucrulu nu va remanea totu
 erur

asia, primii si conditiunea acést'a, a servi fara leafa, apos-
 tolesce, pe de o parte, nu mai ca si scóla romanésca in
 Tulcea se se incépa, pe de alta in sperantia, cá vom putea
 obtiunea de la ministeriulu din Bucuresci o mica subventi-
 une pentru sustinerea acelei scóle. Scól'a nóstra dar se des-
 chise in 16 Augustu 1870, si incepú se functioneze bine.
 Eu acum despre deschiderea scólei din Tulcea raportandu
 ministeriulu, incepui se me rogu si insumi, si in numele
 comunitatii romane din Tulcea, in tóte partile, dovada sunt
 mai multe petitiuni venite si inregistrate la misteriulu in-
 structiunei publice. Acelu ajutoru pentru scól'a din Tulcea
 ministru de atunci d. Tell, n'a voit se-lu acordeze dar
 scól'a odata deschisa, pe langa tóte lipsurile, a continuatu,
 si togmai acum este anulu (1876), dupa mai multe staru-
 intie, d. actualu ministru G. Chitiu, care se vede cá e ro-
 manu nu numai din gura, ci mai mult din inima, bine voi
 a face acelei scóle romanesce din Tulcea o subventiune
 anuala, cu care se póta subsiste. Ba dupa incredin-
 tiarile ce le am, totu acestu bunu ministru bine voi
 a mai alocá in bugetulu statulu si alte sume pentru scóle
 romane si carti, in Turcia. Eu acum, dupa deschiderea
 acestei scóle romane in Tulcea, fiindu pe acolo si prin pre-
 juru de toti cunoscutu, si fiindu cá prin acelu tienutu sunt
 numai sate romanesce. romanii din cele mai multe comune,
 venindu la mine si-aretara dorint'a de a avea si ei scóle
 pentru copii lor, si ei bucuosu vor dá cheltuial'a ce se
 va cere pentru ea. Acésta buna-vointia a romaniloru sateni
 eu cu bucurie vediendu-o, solicitaiu autorizatiunea de la bu-
 nulu de atunci pasia Ismail Beiu, pe care o si obtienui,
 si asia elu in acésta functiune de directore alu scóleloru
 romane din Dobrogea me confirmá in 13 Ianuarie 1871.,
 dandu-mi unu Buiurulu in mana, de a putea calatori si a
 face scóle romane prin tóte comunele din Dobrogea, care
 ordinatiune o impartasi si respectiviloru Caimacami (prefecti)
 din districte.

Eu acum armatu cu acésta putere, esii mai antaiu in
 districtulu Harsovei, unde bravulu nostru compatriotu Ni-
 colae Czirca de aici mi-dete multu ajutoru in functiunea
 mea, si unde facui 6 scóle in 6 comune romane. De la
 Harsova trecui in districtulu Macinului, unde organisaiu
 12 scóle in 12 comune romane, in Isaccea si in Niculitelu,
 unde se face vinulu celu bunu, peste totu, 21 scóle, si asi
 fi pututu infintia si mai multe, potu se dicu, in tóte 72 de
 comune romane din Dobrogea, daca nu mi-ar fi lipsitu càr-
 tile didactice (Abecedarele) pentru copii, din care carti nu
 mai atunci, pentru acele 21 scóle aveam trebuintia de vr'o
 2500—3000 esemplare, cáci toti nouii institutori, càrtile
 pentru copii din scól'a lor, le cereau nu mai de la mine,
 si eu nu le puteam dá, cáci nu le aveam, si pe acolo càrti
 nu se gasescu, nefiindu nici tipografii nici librarii. Acésta
 lipsa de carti scolastice me sili se incetezu din frumós'a
 mea intreprindere de a fondá scóle nationale romane printre
 fratii romani din Turcia, respective din Dobrogea, cari n'au
 mai avutu nici o data scóle pentru copii lor, si din nenor-
 ocire, pe acolo nici astadi n'au. Acoi buni romani si astadi
 striga si ferbinte se róga, ca Ddieu si romanii cei buni, cari
 dispunu de acésta putere; se le trimita unu barbatu, omu
 de scóla, sub titlu de directoru, inspectoru, revizoru, séu
 ori cum se va chiemá, carele prin satele lor romane din
 Dobrogea se le organizeze scóle comunale pentru copii lor,
 cáci ei asemenea omu n'au, si nici lu-potu avea, si fara de
 scóle ei, bietii, pieru si se prepadescu astadi, candu tóta
 lumea inaintéza spre fericire, nu mai prin luminare si des-
 teptare, care vine nu mai din scóle.

Nu me indoiescu, cá tóte aceste descrieri si deslusiri
 ale romaniloru din Dobrogea pe largu si lamvritu facandu-le
 eu, unde am aretatu list'a de numerulu cu numele comu-
 neloru romane, precum si sum'a locuitoriloru din fie-care
 comuna, ba si scólele, pe unde sunt infintiate, in tocmai
 dupa cuu d. Ivanov a doritu si a pretinsu, dicu, nu me in-

indeescu că dumnealui acum incredintându-se de acestu adevăru, si-va exprima deplin'a sa satisfactiune despre acest'a si nu se va mai îndoi de esistența romanilor din Dobrogea, după cum se exprima prin epistol'a sa din 12 Iuliu a. c. provocându-me ca eu acest'a se o demonstrezu, alt-felu d-lui si cu confratii sei nu primescu, ca in Dobrogea si in Bulgaria se esiste romani, ci numai bulgari.

Nifon Balasiescu,
professoru.

Cuventare contra injurarei (sudalmiei).

*S'a deslegatu limb'a lui si a
graiu cuvintiosu si numai de-
cât s'a deschis urechile lui
si s'au deslegatu legatura limbii
lui si graia dreptu. Marcu 7. v. 35*

Mutulu despre care ni vorbesce s. evangelistu Marco, indata ce a dobanditu dela Christosu darulu grairei a inceputu a grai cuvintiosu. Elu care mai jumetate din vieti'a sa a petrecutu ca mut, candu a sciutu grai indata a iscusitu, câtu de mare daru dela Dumnedieu e pentru omu grairea, ce daru mare pentru elu candu si-pôte impartasi gandurile si simtirile sale cu altii, a-si spune necazurile, a cere sfatu dela altii si a dá altora; dar peste tôte a laudá pre Dumnedieu si a-i multie mi pentru tôte. Dumnedieule câte mii si sute de mii de ómenii, cari au dobanditu vieti'a si graiu dela Tine, nici cá бага in séma acestu daru mare si in locu ca se te marésca si se te ciustesca pre tine, Te necinstescu si te injura. Grairea ce Tu ai datu ómeniloru ca se se folosésca cu ea spre bine o intrebuinti-éza spre blestemarea si stricarea lor. Nu mi ar fi destula nici o di ca se ve aratu tôte smintele si reutatile ce provinu din graire, — inse acum voiú se ve vorbescu despre celu mai mare si grozavu pecatu a grairii adeca despre injurare, sudalma, cu care intru atât s'au dedatu ómenii încátu nu se mai imputienéza numerulu injuratoriloru ci inca pre di ce merge se inmultiesce, asia câtu cei batrani se desmérda in sudalmi de ti se infióra totu trupulu. Asia e! intru atât au sporitu nemoralitatea ómeniloru câtu si pre Domnedieu nu se sfiescu a-lu injurá; nu folosesc nimicu sfaturile si invetiaturile ce le da parintele sufletescu ca se nu injure si se nu iee numele Domnului in desiertu; dar findu cá datorinti'a unui preotu sufletescu este se invétie, sfa- tuésca si se dojenesca in tóta vremea si in totu loculu, eu ve voiú aretá câtu de mare si grozavu pecatu este sudalma. Fiti in atentiune.

Ce e sudalm'a? Sudalm'a e necinstirea si vetemarea lui Domnedieu prin cuventu, si acest'a se pôte intemplá in mai multe chipuri, asia injura celu ce atribue lui Dumnedieu ce nu se cuvine, cá nu e dreptu, séu cá Ddieu nu are grige de celu seracu, cu unu cuventu omulu, injura de câteori vorbesce despre Dumnedieu si insusirele lui in batjocora, asia asemenea injura si cei care despre santi, despre angeri, despre Maica Domnului, desprn Crucea lui Christosu, despre lege, despre Tainele legii vorbescu cum nu se cade, — injura si acél'a, care se blastema pe elu séu pre altii ómeni; dar pentru ce se ve. mai talcuescu ce e sudalma? ar fi bine se nu scie nimene dintre voi ce e, si asia se nu scie injurá, inse durere! ómenii mai curendu invétia a injurá; de câtu a se rugá lui Ddieu si mai curendu de o mie de ori mai curendu li se deschide gur'a spre sudalmi de câtu spre rogatiune, ba si cei betrani mai curendu se zeuita de rogatiune decâtu de sudalmi, casi candu nici ar fi pecatu a sudui, casi candu Ddieu, pentru sudalmi le ar respletí cu fericirea vecinica.

Nu sciu! Nu credu ca vreodata ati ganditu si genditi catu de mare pecatu e sudalma, asia vedu cá nici ve pase, asia resbiti sudalmile din gurile vóstre una după alta, ca si candu v'ar poruncí cineva, apoi aceea nu gan-

dití câtu strica sufletulu vostru. Astadi dar eu, aci locu naintea lui Christosu care neveditu petrecere noi in tain'a cuminecaturii voiú se spuiu cumca mare pecatu, pecatu de mórte, acarei resplata e muncu

Mai mare si mai nalta fíntia de câtu Ddieu nu au fostu, nici pôte se fie, lui se cuvine marire si inchinaciunea in ceriu si pre pamentu. Ceriu marirea lui Ddieu; Cheruvimii si serafimii lu-martandu: Santu, santu santu este Domnulu Savaotu ceriulu si pamentulu de marirea lui, si éta pre puteriloru, pre imperatulu imperatiloru, care tôte cutu si tôte le tiene, care in tóta clip'a pôte bate pre Elu pre Parintele celu pré bunu, care umplu bunetatile sale; pre elu lu-necinstimu vetemamu a ramu omulu celu nebuú si fara de minte. O verm si nemultiemitoriu! asia multiemesci ziditoriu! teu facutu din nimica, te-au daruitu cu tipulu si asem si-ti daruiesce indurarile sale cele bogate? ceea ce nu facu dobitócele, cá avem mii s esemple cá dobitócele au cunoscutu si cum facatoriloru de bine, dar nu trebuie se merg parte, au nu se bucura canele teu candu vii de in tipu de multiemita ti-se lingusiesce? — apo are minte! ér omulu celu daruitu cu minte nu se se necinstésca si se injure pre acela in care Au nu scii tu cá Domnulu care in cele diece p poruncitu: „Se nu iei numele Domnulu nedieului teu in desertu,“ e destulu de puter pedepsésca pré cei ce-lu suduie?

Cátu de tare uresce Ddieu sudalm'a se vede déps'a cea gróznica cu care a vrutu Dumnedieu in sta lume se pedepsésca pre cei ce injura, asia dusu pre unu jdovu la Moise prorocu, care a pre Ddieu. Moise asia crima a tienutu sudalm n'au cutesatu se judece pre jidovu singuru, ei batu pre Ddieu, care i-a poruncitu ca se-lu omóra. O Domne! multe petri ni-ar trebui, daca si osendí la mórte cei ce te injura pre Tine! Mai mple suntu de aceste in s. scriptura de unde ve injurarea e mare pecatu, asia pentru cá a suduitu nedieu Senaharib regele din Asiria, tóta óstea lui o cito Dumnediu după cum marturisesce Isaia 1 c: 37; asia Antiohu si Nicanoru pentru cá au s Ddieu, lui Antiochu i-au putreditu tóta carnea de si au picatu. si asia au putitu de nu l'a pututu feri, ér Nicanoru au picatu in resboiu, si pov ostei jidovesce i-au taiatu capulu si l'a dusu in unde i-au scosu limb'a si au tipat'o la cani, cum cartea II-a a Macaveiloru 9. 15.

Pôte cá se afla destui crestini carii gandes cá aceea au fostu in timpurile de demultu, dar a asia; acuma nu omore pe nime cu petrii de ar jurá nu sciu cum, nici nu putrezesce carnea; ni nime limb'a, acuma si Ddieu iarta mai multe de e inse eu credu cá Ddieu ca vecinicu, care nu sufe bare nici stramutare nu pôte se suferi ca se-lu insi. Daca acuma nu omora cu petrii pre cei ce noi nu vedemu nici nu putemu sci pre cine si sesce Ddieu pentru necinstirea numelui seu, p nu putemu dice cá dóra nu pedepsesce, pentrucá v unu necazu acum altulu veninda asupra nóstra, mete, resboie, colera, ciurma si focu. Au dóra ace pedepse de la Ddieu pentru cá-lu suduim si mele lui indesiertu? Asia e Cr! inse cu multu fi daca s'ar umili omulu si si-ar cureti limb'a e de sudalmi, ca se o póta intrebuintiá spre marire lui Ddieu.

Apoi ve intrebu, spuneti-mi ce folosu, si d celu ce injura? Cele ce fura, gandesce cá daci va avea dobenda, asia si betivii si-stempera pol

i în bitocésca pe o vreme, dar celu ce injura nu vede nici unu
re sfolosu nici unu castigu decât arata că e fora de minte, nu
sudanu scie stepani peste sine, si asia daca se manie pe cineva,
vea injura pe Ddieu, pe celu ce nu e de vina, apoi daca Ddieu
vea pedepseste pentru sudalmi, n'aveți ce invinoveti pe nime,
precum nici pentru aceea daca ve blastemati voi singuri
jurile pre voi séu pre pruncii si dobitócele vóstre si Ddieu ve
asculta, peste voi trimite bóle, casele ve ardu si tóte vi se
plina in pravu si cenusia, si voi remaneti seraci.

Dar óre póte fi mai mare prostie si nebunie: decâtu
andu si-blastema parintii fiii sei, i mana la dracu, i su-
juie, si asia nu numai vatema pre Ddieu ci-lu si ispitescu. S.
Augustinu in cartea sa ce a scrisu despre intemprările Ieru-
solimului c. 8. Lib. 20. aduce nainte o trista intemprare,
pe elu a vedutu cu ochii sei. O muiere din Capadocia odata
patjocorindu-o pruncii ei s'a dusu in biserica si ii-a blaste-
maturu la scaldetorea de botezatu si s'a prinsu blastemulu, desí
lora singura n'ar fi vrutu, căci de odata pruncii au ince-
putu a tremurá din totu trupulu, si asia, de rusine s'au dusu
in orasiulu in care ii-a nascutu in orasiulu Hippo unde
ocmai atunci acestu Santu erá Eppu; si asia din gura in
gura a auditu si Eppu si ii-a chematu la elu, si dupa ce s'a
ogatu lui Dumnedieu pentru ei s'au tameduitu.

Insemnative esemplulu acest'a, Crestini parinti si voi
oti carii asia usioru sloboziti din gurile vóstre sudelmi si
blastemuri si ve invetiati din esemplulu acest'a tristu cătu
le primejdiosu lucru e a ispití pre Ddieu, dar mai alesu ve
eriti de sudelmi, nu ve dieuitati că adi mane veti se stati
aintea judecatii lui Ddieu, apoi de acolo nu poteti scapá
a din alte locuri. Cu cuvintele S. Ioanu gura de aur ve
punu că „decátu sudalma nu e mai uritu pe-
ratu, dar lui asemenea, că acést'a e cea mai
nate fora delege pentru care si maitare pe-
sepsese Ddieu“. — Nu e destulu că unulu manie
vatemala pre Ddieu că fura, altulu omora, altulu aprinde,
ei atrica dragostea între cei casetoriti, altulu jóra strimbu, ci
lora ca si asupra lui Ddieu se aredicati spurcat'a vóstra gura
si acé se-lu suduiti, pre judecatoriulu nostru celu adevratu vreti
si se-lu maniat, care asia dice despre sine in cartea lui
Ioisi 5. c. 32. 35, 38. „A mea este isband'a, eu voi u-
ititu pre esplatí de vreme, vedeti si intielegeti că eu
ui o am singuru Ddieu si afara de mine nu este
a priltu Dumnedieu, eu omoru si inviu, eu rasescu
u sudu i vindecu si nu este cine se ve scóta din ma-
de pile mele“. Cu adevratu mare nebunie e in modulu a-
utu n'est'a se se pregátésca omulu pentru judecat'a cea mai de
povetie urma! se manie omulu pre judecatoriulu seu, nu trebuie
in lene ganditi că dóra ve veti mantui cu desvinovetiile vóstre, că
cum „colu nu se primescuasia felu de desvinovetii cum voi ganditi.

Eu credu cumca destulu de apriatu v'am aretatu cătu
descu ie grozavu si mare pecatu este sudalm'a, si cumca Ddieu
r acumre cei ce-lu injura séu mai timpuriu séu mai tardiu i
ar subdepseste, si cu cătu mai tardiu, cu atáta mai aspru i pe-
; nici sepsese. Ve sfatuescu dar cu cuvintele lui S. Ioanu gura de
de căturu din capetulu cuventarii sale rostita in contra su-
sufere almii catra poporenií sei: „Fiindcă astadi ve vor-
insultati despre sudalma nu ceru alta resplata
ce súi multiemita de la voicica pre cei ce suduie
si cumtre voi se-i opriti, si daca auditi pre cineva
i, pentre ulitie séu in ocólu seu suduindu, se stai
că vedem locu si se-lu dojeniti, loviti-lu cu palm'a
ra, — este gura, că totu de atátea orive santiti
aceste anile vóstre, decatori loviti cu palm'a pre-
si luáte gura pre cei ce suduie pe Ddieu“ Dar mai cu
ltu máma acestu sfatu alu acestui S. Parinte se atinge de voi
a cea restini, parinti, că daca voi vréti, poteti oprí sudalm'a din
arirea ocasiurile vóstre, voi ve parasiti de sudelmi, dar si pe pruncii
i pre toti casnicii vostrii opriti, că numai asia veti dobandí
si dobandagostea lui Ddieu, desradecinati sudalm'a dintre voi, si
daca pariti, laudati si naltati pre Ddieu. Aminu. **I. Cioca,**
preotu

Costumul pretilor in Romania.

De mai multu timp se luase initiativ'a pentru refor-
marea costumului pretilor in Romania. Intréga press'a
romana de preste Carpati a salutatu ideii d'a vedé pe preoti
imbracati cu unu costum mai esteticu si mai venerabilu.
Insa si acést'a reforma, in regula ca tóte reformele, a incer-
catu ó opositie crancena si ábia cu multa truda, s'a potutu
regulá cestiunea in modu definitivu. Cu tóte acestea aflámu
in diarele de preste Carpati că nu toti episcopi ar fi dispusi
se introduca costumulu nou preotiescu in eparchiele ce gu-
vernéza. Numai Inaltu Preasantitulu metropolitu primáte
au luatu pana acuma mesurile energice, dandu ordinu la
toti protoiereii si preoti din eparchia sa pentru introducerea
costumului nou preotiescu. Noi publicamu aci, dupa „Vocea
Clerului :

*Regulamentulu pentru costumulu clerului mirénu, autorisatu in
Eparchi'a S-tei Mitropolii a Ungro-Vlachiei.*

Reverenda.

Va fi lunga dupa statura, in sa de la talp'a incaltia-
mintei mai scurta in susu cu 10 c. m. Va fi de ori ce ma-
teria, in sa de culórea maro-deschisa. Desfacuta din ainte
pana josu, se va inchide pe de desubtu, avendu d'asupra o
banta de 3 c. m. si de la gátu pana josu va avea nasturi
imbracati cu culórea totu aceeași, in sa mai inchisa. *Panta-*
lonulu va fi de ori-ce culóre si se va purtá in carâmbulu
cismeí.

Cordonulu (Cingátórea.)

- La protoerei* va fi latu de 10 c. m. si de culórea
bordo.
- La sub-protoerei* totu de aceeași culóre in sa latu
numai de 6 c. m.
- La membrii consistoriului* va fi latu ca la protoerei,
in sa de culórea albastra deschisa. *Presedintele* consistoriului
va purtá, pentru distinctiune, o cruce alba cosuta in ter-
tilu pe cordonu.
- La preotii gradati* cordonulu va fi de culóre négra,
in sa la cei cu *grade superióre* va fi luatu de 8 c. m., éra
la cei cu *grade inferióre* numai de 6 c. m.
- La preotii fara gradu* cordonulu va fi de culóre
grie si latu de 6 c. m.

Bastonulu.

Protoerii si membrii consistoriului vor purtá bastóne
de culórea trestii, cu manusia de argintu albu si cu doi
ciucuri de firu, lungi de 3 c. m., cu o panglica asemenea
de firu; in sa protoerei de firu galbenu, éra *membrii consis-*
toriului de firu albu,

Preotii cei-lalti, atátu cei gradati, cătu si cei negradati
vor purtá bastóne negre cu manusia de osu albu si cu o
panglica lata de unu c. m. si cu ciucuri lungi de 2 c. m.
Panglica si ciucurile voru fi: la cei cu *grade superióre* ca
la protoerei, la cei cu *grade inferióre* de matasa galbena, si
la cei *fara grade* de matasa négra.

Diaconii voru purtá asemenea bastóne negre fara
ciucuri.

Bastónele voru fi lungi potrivitu cu statur'a fia-caruia,
asia in cătu se le vie in dreptulu cópsei.

Cabana (giubéua).

Va fi de ori-ce materie de lana nu alta culóre de
cátu négra mai scurta de cătu reverend'a cu 3 c. m: va fi
diferita de cea pana acumu numai prin acést'a, că partea
dinapoi va fi pe talie, manicele scurte si largi numai de
30 c. m; captusél'a la felu cu reverend'a.

Palariu.

Acést'a va fi generala. Ea va fi de castorú négra, cu bordurile de 10 c. m.; cordéu'a de matasa négra lata de 2 c. m.; éra la *Diaconi* unu snuru impletitu, de grosime de 1 c. m. La *Protoerei* si *membrii consistoriului* cordéu'a va fi de culórea cordonului; la *sub-protoerei* unu snuru, asemenea dupa colórea cordonului.

Palari'a se va purtá in totu-d'a-una, afara din serviciulu divinú, candu se inlocuesce cu potcapulu.

Potcapulu.

La procesiuni si conduceri de morti pe strade, si la ori ce alte servicii preotiesci, candu este a se pune epitrafichilu, se va purtá potcapulu de postavu negru; éra candu preotulu este in biserica ca asistentu, va fi cu capulu descoperitu conformu regulorú bisericesci.

Diverse.

† (Necrologu). Archiereulu Genadie, vicariulu san-tei metropolie a Ungro-Vlachiei, a incetatu din viétia. Remasitiile pamentesci a-le defunctului au fostu in mormen-tate in 2 Decemvre la monastirea Cernica in Bucuresci. Din viétia Archiereului Ghenadie „Timpulu“ comunica urmato-rele notitie: Archiereulu Ghenadie a fostu unulu dintre capii nostri bisericesci mai luminati. Dupa ce s'a mutat din episcopi'a Buzelui la cea de Argesiu, in anulu 1868, pentru nisce motive politice, cu totul straine de biserica, a fostu scosu din acestu scaunu. Astfelu elu a incetatu din viétia ca vicariu metropolitanu si Episcopu scosu din scau-nu. „Eterna fia memori'a lui!

() *Licee in Russia*, in care se invétia si limb'a latina sunt in numeru considerabilu. Aceste licee, tóte pentru fe-meí, in Ianuariu 1876 in numeru de 223, dintre care unulu in Siberia de ostu. Pentru inscriere in fiecare anu se pre-sentéza atátu de multe, in cátu o parte din ele remanu ne-inscrise din caus'a nesuficientiei localuriloru. Intre-tienerea acestoru institutiuni a custatu in 1875 o suma de 6,386,744 lei. Asia dara in ce privesce cultur'a femeiesca, ea vine din directiune opusa acelei barbatesci, adeca dela resaritu spre apusu.

„Intrunu ordinu de di, generalulu Gurco incunos-cintiendu trupele ce avuse sub comand'a sa, cá are se se desparte de ele si se primésca comand'a altoru trupe, dice: „Parasindu trupele ce remanu si care au fostu sub co-mand'a mea, mi facu multa placere a le adresá in generalu la toti multumirile mele pentru serviciulu utilu ce au facutu si le dorescu din inima a ajunge scopulu ce ni-am propusu de a face prinsoniera armat'a lui Osman pasia (scopulu s'a ajunsu) ce este la Plevna, si sum mai multu ca siguru cá noi vom reusi, pentru cá turcii nu vor poté nici cu unu pretiu trece printre liniile armatei nóstre si a magnefi-cei armate romane, aliatii nostri.“ Generalulu multiamindu unoru ofieri in specialu, continua: „Sim-tiescu si-mi este ca o detoria placuta a multumi din inima trupelorú romane ce au fostu sub comanda mea si care s'au tienutu in totdeuna si in tóte ocaziunile la inaltimea detoriiloru lorú si nelasandu nemicu de obiec-tatu asuprale, au meritatu consideratiunea M. S. Imperato-relui si aliatului nostru Als. S. Carolu. Dorescu ca ali-anti'a acestoru doue armate se fia una. Ocasii-

une la consolidarea pentru viitoriu a fr-militare intre ele.

☐ *Resbelulu*. Caderea Plevnei inca totu agitéz niunea publica. Amenuntele ce se publica asupra actulu militarú sunt celea mai magulitóre pentru a romana. Trupele romane intrara celea d'antaiu in Plevna si totu romanii au fostu aceia, cari avura se resiste la adventu furiosu si desperatu alu Turciloru. Romanii sustienutu positiunile lorú fora se slabésca. Ba ei o delatúrca trei redute cu asaltu. Statulu maioru roman ocupatu localulu lui Osman pasia in Plevna. Dintre prinsonieri turci in Romania vor fi detienuti 10,000 alti vor fi transportati in Russia; ér din 70 de tunuri dela turci, romanii au primitu 30, ér celelalte li s'a Russiloru. — Serbia inca a intratu in resboiu.

— *Scirea despre caderea Plevnei* a produs intielege, cea mai mare bucuria intre poporatiunea romana din locu si a fostu primita cu entusiasmu de catra inteligenta a locuitoriloru atatu, cátu si de catra po-de rondu. Nóptea de Marti spre Mercuri a fostu o rata serbatóre pentru romanii brasioveni. Intregu sub-Scheiu a fostu pe pecióre. Indata ce a inseratu s'au minatu deodata dealurile dimpregiurulu orasiului. M-de rachete au fostu slobozite din verfulu T precandu bubuitulu piveloru dela pólele ei si din an-nunciá urbi et orbi, cá diu'a cea mare, in care Plevnei s'au deschisu inaintea óstei romane invingato-sositu. Veseli'a érá mare si generala. Pe la órele nópte se adunase unu numeru mare de inteligenti deosebire din cea mai tenera in birtulu romanescu numitu „Cuartirulu generalu dela Griviti'a“, unde intre frumóse si bine simtite au serbatu cu totii luarea P. Intru aceea conveni inse si inteligenti'a sasésca totu acestu scopu in localulu seu, care inca dela 1871 a botezatu „Cuartirulu generalu dela Versailles“. Domnu „Versailles“ otarira in nóptea acést'a a framite o d-tiune, la „Griviti'a“ spre a duce felicitatiuni concet-loru romani pentru victori'a, ce au reportat'o fratiile le dincolo de Carpati. Pe la órele 11 a sositu acést'a d-tiune, in a carei'a frunte se aflau duoi advocati distin-locu, in „Cuartirulu generalu Griviti'a“ si a fostu p-cu aplause si „Se traiésca“ sgomotóse, care contr-numai la aspirarea vigilantiei politiailoru, ce pandeau coltiurile casei. Prin acést'a nici decumú conturbati, sasii si romanii au schimbatu prea frumóse si fratiiesc-vinte de felicitare si urare de bine pentru viitoriu. curtoasia a concetatiuniloru dela „Versailles“ a bucur-romani tocmai in momentele acele solemne fórté si au lipsitu si nu voru lipsi a le documentá cátu mul-toriu scie a fi si celu din urma romanasiu pentru at-entieni fratiiesci. Petrecerea colegiala a duratu pana diminétia. Astfelu abia cadíu Plevn'a si amu si res-aici chiar la noi binefacatoriulu efectulu alu acestei victorie! (Gazeta Trans.)

Un *tesauru reafiatu*. — Foile francese isto-urmatoarea intemplanze: Inca la 1862, in Parísu i s'a furatu unui comerciantu avutu, anume Filtremann l-franci prin unu comisu alu lui. Vinovatulu dupa o-urmarire, fu prinsu si condamnatu la 20 ani de mun-nica. Dar la hotiu s'au aflatu numai 2000 franci, de pretextá, cá ar fi fostu si elu jafuitu, pe candu umb-tacitu prin o padure. Nenorocitulú comerciantu la urm-crutá si se sinucise. De atunci au trecut 15 ani. L-lui Octobre a anului acesta, venindu unu comersan Nancy la Paris, trase la unu otelu. Standu in apartam-seu, d'odata audí din o odaia laterala unu dialog doue persóne, cari se intielegeau asupra sumei de ma-pe locu facu aratare la politia; cercetarile ce s'au-au aratare ca acesti doi straini erau nisce complici a-lui din naratiune. Prin ei apoi s'a reafiatu tesaurulu.

— **Turci ca artisti.** Precum scrie unu diaru rusescu, „Timpulu nou“, locuescu in Saratow din lun'a lui Iuniu la 500 Turci, cari traescu fôrte pacinici. Antreprenorul de teatru, unu omu care voiã se mareasca efectulu si adeverulu naturalu alu tablouriloru in representatiunile ce le da despre faptele resboinice ale armatei ruse, folosindu ocașiunea, voi se angajeze pe acesti Turci spre scopulu aretat. La inceputu Turcii nu voiau se represinte pe compatriotii loru cei invinsi, dër in urma recompensati fiindu prin unu onoraru cuvenitu pentru conlucrarea loru artistica, se invoira. Audindu-se despre acêsta in orasu, teatrulu a fostu in tôte verile plinu de publiculu din Saratow.

A esitu din tipariu dilele aceste :

Amiculu poporului

calidariu pe anulu 1878., de

Visarion Roman.

Anulu XVIII.

Pruprinsulu I. Tecstu. Cronologi'a, serbatorile, intunecimi, pogintele anului, cele 12 luni adaogite cu calindariu istoricu, calindariu agronomic (reveditu si inavutitu) calindariu de 10-reiloru, conspectulu lungimei dileloru, genealogi'a case-tiariu domnitore, cursulu cailoru ferate, calindariulu postal, serviciulu telegraficu, mersulu diligentiiloru, despre timbre, prețurile, valoarea cuponiloru. In partea adou'a: Astrucati, Plesori'a unei mari nenorociri. — Despre temperamente de totu. I. Al. Lapedatu. — Despre insemnatatea testamen-71 aloru de Dr. M... n. — Cazacii. Despre ostasii turci. omniagea de usura. Agronomia: clasificarea pameuturiloru o depe plante. — Cum are se fia unu celariu bunu? — In-actatiasirea porciloru. — Inimicii albinelor, — Tabela pentru ii lomerea incoltitoare, periodulu vegetatiunei si greutatea de a depilocu a celoru mai principale plante agricole. — Medi-istinsu de casa, — poesii. Varietati: torpilele, notitie eco-u prnice, margaritare, posne, anuciuri. II Ilustratiuni: ontriagearda de cazaci la panda, matrozi turci, angagiari de leau ribozuci, recruti turci plecandu in Asi'a, — prinsoneri ti, ogari in Rusciucu, basi-bozucu, o torpila esplodandu. Pre-tiesci u unui esemplaru 50 cr, cu tramitere prin posta 56 cr. ori. B esemplare 4 fl. 50, — 25 esemplare 10 fl, — 50 esemplare ucurati fl 50 cr. — 100 esemplare 35 fl. Se pôte trage d'adrep-te si a dela editorulu Visarion Romanu din Sibiiu cum si prin multe libreriele si vendietorii sciuti.

Depuneri de capitale pentru fructificare.

3—4.

Se primescu la institutulu subsemnatu:
a) pe langa anuciaraa radicarei in sensulu statuteloru in 1430/0 *interese*;
b) sub conditiune de a se anuciã institutulu radi-muncã depunerii la 3 luni inainte cu 6 1/2 % *interese*;
c) sub conditiune de a se anuciã institutulu radi-umbã depunerii la 6 luni inainte cu 7% *interese*.
Interesele incepu cu diu'a, care urmèza dupa diu'a depu-i. In si inceta cu diu'a premergatoria dilei, in care se ra-rsanti depunerea cu acelu adausu inse, cã numai dupa acele rtamentale se dau *interese*, cari stau depuse la institutu celu pu-alogu 15 dile.
La dorinti'a deponentelui se potu stabili in diu'a depu-au de capitalulu si conditiuni speciale de esolvire, cari se lici si inna apoi in libelu si in cartea depuneriloru institutulu. ulu tare casu restituirea depunerii urmèza dupa aceste mo-ati speciali.

Depunerile tramise prin posta pe langa comunicarea adresei deponentelui se rezolva totu de-a-un'a in diu'a primirei.

Asémene se potu efectui prin posta anuciari si radi-cări de capitale.

Sibiiu, 29 novembre 1877.

„Albin'a“,

institutu de creditu si d'eco-nomie in Sibiiu.

Concursu.

1—3.

In urmare decisului consistorialu din 17 Noemvre a. c. Nr. 725. scol. se deschide concursu pe statiunea inve-tiatorésca din *Parti'a*, indiestrata cu emolumintele anual de 350 fl., 4 jugere de pamentu aratoriu, cortelu liberu cu gradina de legumi, pana in 7 *ianuariu* 1878. candu se va tiene si alegerea, pana candu aspirantii potu substerne re-cursurile loru prevediute cu testimoniul preparandialu si tes-timoniul de cualificatiune cu calculu bunu, inspectorulu dist-riktualu Mel. Dreghiciu in Thimisiór'a. Spre documentarea desteritati loru in cantare si tipicu sunt avisati recurentii a se presentã in vreo duminica sêu serbatore naintea com-itetulu parochialu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine, Mel. Dreghiciu, insp. de scóle.

1—3.

Conformu decisului Vener. Consistoriu de sub Nr. 2587/1877. B. prin care s'a aprobatu infiintarea unei capela-nie in *Pecica romana* (comitat. Aradului) se eserie concursu; emolumente sunt: folosirea beneficiiloru unei parochii fara pamentu estravilanu.

Doritorii de a castigã acêsta capelania au de a pro-duce: testimoniulu despre absolvirea aloru 8 clase Gymnas. clericale, — testimoniul de cualificatiune si de moralitate, precum si estrasulu de botedi cumca e nascutu din parinti romani pe langa acea in vreo Duminica au serbatore a se presentã in biseric'a mentionata, pentru a-si aratã desteritatea in cantare, tipicu si cuventare.

Recursulu cu aceste documinte instruitu si adressatu catra comitetulu parochialu din *Pecica* se-lu transpuna la oficiulu protopresviteralu gr. or. din Aradu pana in 1/13 *ianuariu* 1878, — era alegerea se va tienea in 7/19 *ianua-riu* 1878. —

Aradu in 28 Novembre 1877.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu Ieanu Ratiu, protopopu.

1—3.

Fiinducã la concursulu pe statiunea invetiatorésca din *Valcaniu* pana la 21 Noemvre a. c. candu a fostu determi-nata diu'a de alegere nu s'a presentatu nici unu recurinte, in urmare ameliorarei salariulu docentalu, pe acea statiune se deschide de nou concursu cu urmatorele emoluminte:

- 1) In bani gata 200 fl. v. a.
- 2) Dela 500 case locuite câte 5 litre de grâu prin artisti'a comunala incassande.
- 3) Optu orgii de paie din care este a se incaldi si scol'a.
- 4) 2 jugere pamentu aratoriu estravilanu in canepiste.
- 5) Cuartiru liberu si gradina de legumi.

Terminulu alegerei se pune pe 8 *ianuariu* 1878. pana candu doritorii de a recurge la acêsta statiune invetiatorésca au se-si instruedie recursurile conformu statutulu organicu adressande comitetulu parochialu din *Valcaniu* si trimi-tiende inspectorulu scolariu Vincentiu Sierbanu in Banat-

Komlós (Torontál) si se se presentede in persona in veri o domineca seu serbatóre, — daca va fi posibilu, spre a-si arată desteritatea in cantari si tipicu.

Valcaniu 27 Noemvrie 1877.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine, V. Sierbanu, protop.

2—3.

Concursu se escrie pentru deplinirea statiunei invetiatoresci la scol'a gr. or. din comun'a *Ravn'a* inspectoratulu Ienopoliei (Borosineu) cottulu Aradului, cu terminulu de alegere pe 18 Decemvrie a. c. st. v.

Salariulu in bani gat'a 70 fl. v. a. 5 cubule grâu, 5 cubule cucuruзу, 8 orgii de lemne din care este a se incaldi si scol'a, 1 iugeru pamentu aratoriu, cuartiru cu gradina de semenatu.

Recurentii au se produca, testimoniu despre absolvirea preparandiei, — de cualificatiune, si atestatu de moralitate.

Recursele adresate comitetului parochialu, se voru trimite la oficiulu parochialu gr. or. in Monésa per Dézna. Ravna, 28 Noemvrie 1877.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine, Nicolau Beldea, inspect. scol.

2—3.

Se escrie de nou concursu pe statiunea invetiatoresca dela scol'a gr. or. din *Iosasiu* inspectoratulu Ienopoliei (Borosineu) cottulu Aradului, cu terminulu de alegere pe 27 Decemvrie a. c. st. v.

Salariulu: 150 fl. v. a. 5 cubule de grâu, 5 cubule de cucuruзу, — 8 orgii de lemne, din care este a se incaldi si scol'a — cuartiru cu gradina de semenatu.

Dela recurenti se cere se produca testimoniu despre absolvirea preparandiei — de cualificatiune si atestatu de conduita.

Recursele adresate comitetului parochialu, se voru trimite la oficiulu parochialu in Finisiu per Gurahonez.

Iosasiu, 28 Noemvrie 1877.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine, Nicolau Beldea, inspect. scolariu.

2—3.

Pe postulu invetiatorescu din comun'a *Comiatu* protopopiatulu si inspectoratulu Lipovei, se escrie concursu cu terminu pona la 18 Decemvrie candu va fi si alegerea.

Emolumintele sunt: 100 fl. 15 meti grâu, 15 meti cucuruзу, 6 orgii de lemne, 1 iugeru de livada, cortelu liberu cu gradina de legumi.

Cei ce dorescu a ocupá acestu postu invetiatorescu as a-si tramite recursele instruate in intielesulu stat. org. si adresate comitetului parochialu, la subscrisulu in Lipov'a in inainte de alegere au se se presinte in vre o dumineca in biserica spre a-si aretá desteritatea in cantari si tipicu.

Comiatu 27. Noemvrie 1877.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine, Cristoforu Giuchiciu, inspectoru de scóle

2—3.

Concursu se escrie pentru ocuparea postului de capelanu pre langa nepotintiosulu parochu din *Rusova-Veche*, Vichentie Balea, Protopresbiteratulu Biserica-Alba, dieces'a Caransebiului, conformu parintescii ordinatiuni consistoriale cu dto 10-lea Noemvrie nr. 830. bis.

Emolumentele sunt următoarele: a) a treia sesiia parochiala, pamentu bunu aratoriu; b) a treia din intra — si estravilanu; c) a treia parte din stol'a indatinata dela 85 de case.

Doritorii de a ocupá acestu postu de capelanu tramite recursele instruate in intielesulu statut. adresate comitetului parochialu catra Protop. Iosasiu povi in Jamu, avendu recurentii a se presentá alege in vre-o Dumineca seu serbatóre in s. biserica a-si aretá desteritatea in cantari si tipicu. Alegere in 18. Decemvrie 1877.

Rusova-Veche, 21. Noemvrie 1877.

Comitetulu paro

In contielegere cu mine Iosifu Popoviciu, protopop

La antaia escriere de concursu pe statiunea invetiatoresca dela scol'a gr. or. din *Zimbru* cu filialele *Brasov* si *Dulceia*, ne compariendu nici unu recurentu, — c se escrie de nou concursu pe numit'a statiune invetiatoresca cu terminulu de alegere pe 18 Decemvrie a. c. st. v.

Salariulu anualu 157 fl. 50 cr., 5 cubule grâu, 5 cubule cucuruзу, 12 orgii de lemne din care este a se incaldi si scol'a, cuartiru cu gradina de semenatu.

Recurentii au se produca testimoniu despre absolvirea preparandiei — cualificatiune si atestatu de moralitate.

Recursele adresate comitetului parochialu se voru trimite la oficiulu parochialu in Zimbru — per Gurahonez. Zimbru, 28 Noemvrie 1877.

Comitetulu paro

In contielegere cu mine, Nicolau Beldea, inspectoru scolariu

Conformu decisiunei V. Consistoriu alu Caransebiului din 22. Septembrie cu Nr. 735. se deschide, pentru cea vacanta din comun'a *Rachitova* in Protopresbiteratu Oravitiei, Cottulu Carasiului, concursu cu terminu pe 18 Decembre a. c.

Emolumintele sunt 32 jugere de pamentu sesiune, birulu dela 109 de case si stol'a indatinata.

Doritorii de ocupá acésta parochie au a-si adresate recursele instruate in sensulu statutului organic comitetulu parochialu din Rachitova, si ale trimite la protopresbiteru Iacobu Popoviciu in Oravitia.

Rachitova in 8 Noemvrie 1877.

Comitetulu par

In contielegere cu D. Protopresbiteru tractualu

Concursu se escrie pentru intregirea parochiei din comun'a *Lapusnicelu* in protopresbiteratu Mehadiensului in siese septemani dela 1-a publicare.

Emolumintele impreunate cu acésta parochie sunt una sesiune de 23 jugere pamentu aratoriu si 1 iugeru se despagubescu dela erariu cu 43 fl. suta fl. pentru biru si stola, afara de nunti si al cuartiru liberu cu gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acésta parochie au a-si adresate recursele instruate in sensulu stat. organic comitetulu parochialu, catra administratoru parochiei in Mehadia.

Lapusnicelu in 9 Novembre 1877.

Comitetulu pa

In contielegere cu mine, Stefanoviciu, administratoru

Redactoriu respundietoriu: Vincentiu Mai